

Inspraak reactie Hemus commissie ECO, 21 februari 2005.

Geachte leden van de raadscommissie

Mijn naam is Piet Kunst en ik ben voorzitter van de Amersfoortse roeivereniging Hemus.

Meer dan tien jaar zijn wij bezig om voor onze vereniging vaste huisvesting te realiseren. Eerst alleen, later in samenwerking met andere waterpartijen. De laatste jaren werken wij aan een Huis van de Watersport . Een ruimte voor jong en oud om watersport te doen en te beleven. We doen dat samen met Waterlijn, de toeristentrekker van Amersfoort, die Amersfoort als waterstad bekend heeft gemaakt. We doen het ook samen met de Amersfoortse Reddingsbrigade, een organisatie die een belangrijke rol speelt bij bewakingstaken in en rond Amersfoort, bewaking bij sportwedstrijden en andere evenementen in, op of rond het water. Ik spreek hier dan ook namens deze drie partijen. En Hemus neemt hier het initiatief in omdat onze nood het hoogst is.

Roeiers zijn gewend om tegen de stroom op te roeien, in weer en wind uit te varen en tegen de elementen te vechten, om hard te werken voor een goede prestatie.

Maar wat we in de gemeente Amersfoort aan strijd moeten leveren om een goede huisvesting te krijgen is echt niet normaal; en als het zo doorgaat gaat het onze krachten te boven.

Het is echt te gek.

Hemus is een Amersfoortse club, kijk naar de kleuren van onze boten en onze wedstrijdkleding, de namen van onze boten.

Hemus is een professionele club: landelijk gelden we binnen de roeiwereld als een voorbeeld, door de diversiteit binnen onze vereniging en door de roeiprestaties op verschillende niveaus. En Hemus houdt z'n eigen broek op, we kopen zelf onze boten, we huren zelf onze loods, we leiden zelf onze instructeurs op en we sparen zelf voor nieuwe huisvesting.

Waar Hemus is, gebeurt iets: kijk maar om u heen.

Bij Hemus roeien alle leeftijden: jongeren en ouderen. Leeftijden tussen 12 en 80 jaar.

Bij Hemus roeien mensen uit alle geledingen: We hebben academici en handwerkslieden: onze economen beheren de penningen en onze schilders en lassers onderhouden de boten en de stellingen.

En Hemus heeft leden uit alle wijken in Amersfoort, meer leden in het Soesterkwartier dan uit Nieuwland..

Roeien is in Amersfoort een echte breedtesport, géén Ballensport, maar een sport voor iedereen. We hebben zelfs Raadsleden in de boot genomen.

We zijn geen in onszelf gekeerde club, maar actief in de stad en actief in de roeiwereld.

We organiseren een landelijke wedstrijd, De Eemhead waar het afgelopen jaar bijna 150 ploegen uit het hele land aan meededen, en we organiseren dit jaar voor het eerst de Amersfoortse schoolroeikampioenschappen (21 mei op de Eem, landelijke finale 3 juni in Groningen).

Ook Hemus zet met roeien Amersfoort op de kaart als waterstad.

Ook aan niet sportevenementen werken we mee. We doen echte Amersfoortse dingen. We roeien met verlichte boten en dames in spannende gewaden door de grachten bij de Keistadfeesten en we halen Sinterklaas in bij Emiclear. De reddingsbrigade is elk jaar welkom om Sinterklaas in de binnenstad in te halen, maar is als club nog steeds dakloos!

Hemus geeft om de omgeving.

We nemen weinig ruimte in, in vergelijking met andere sporten. Nog geen tiende van wat een voetbal of hockeyvereniging vraagt.

We maken elk jaar de oevers van de Eem schoon.

Ik durf te stellen dat we als vereniging sportief, maatschappelijk en op het gebied van natuur een voorbeeld zijn voor velen.

Nu dreigt het college te kiezen voor een plek waar we onze sportieve ambities niet waar kunnen maken, Te kiezen voor een proces waarin we niet meer samen werken en wordt ons juist vanwege ecologie een plek onthouden. En bovendien: U wilt iets met de Eem, Amersfoort is een waterstad, maar de belangrijkste gebruiker van die Eem komt nu in de knel. Onbegrijpelijk!

Hemus barst van ambitie. In 1996 hebben we al een programma van eisen gemaakt voor huisvesting van onze vereniging. In 2003 heeft de wethouder op aandringen van de Raad een opdracht gegeven voor een gezamenlijke studie naar een locatie voor het huis van de watersport. We hebben het initiatief genomen om de waterpartijen in Amersfoort bij elkaar te brengen. Samen met de gemeente en andere waterpartijen zijn we een onderzoek gestart waarin gezamenlijk de kaders zijn aangegeven en de wensen zijn kenbaar gemaakt. Hemus heeft een belangrijke bijdrage geleverd door de inzet van zware professionals: architecten, landschapsarchitecten, ingenieurs en ecologen. Geen hobbyisten die een vlinderboek gelezen hebben en iets op Internet hebben opgezocht. Maar mensen die hun brood en contributie verdienen met het inrichten van ecologische zones, vanaf het abstracte op structuurplan niveau tot de plannen waarin de planten en beesten bij naam en aantal genoemd worden. Elke wens of eis hebben we serieus genomen, steeds weer nieuwe dingen bedacht en ontworpen om het Huis van de Watersport in te passen; we hebben alles uit de kast gehaald, doet dat ons nu de das om?

Met één pennenstreek heeft het college die hoop de grond ingeboord.

Het was teleurstellend in de brief van 4 januari te vernemen dat de Mob lokatie niet verder onderzocht zou worden. We hadden toch samen, Hemus én gemeente bepaald dat deze locatie één van de twee opties was. Wij krijgen de indruk dat het college ons met een kluitje in het riet heeft gestuurd door ondertussen een groter stuk grond te verkopen aan het ziekenhuis dan waar ooit sprake van was.

Het terugkopen van die grond voor een Huis van de Watersport lijkt ons geen overwegend bezwaar, bovendien had u dat kunnen voorzien. Op het moment van verkoop was immers de optie MOB complex voor het Huis van de Watersport nadrukkelijk aan de orde.

Als derde punt in de brief wordt aangegeven, dat in een locatiestudie de locatie Elzenaar en de locatie insteekhaven weer worden opgenomen. Die beide locaties zijn in een eerdere fase met argumenten afgewezen. De locatie insteekhaven vanwege veiligheid. Het bevreedt ons dat de bezwaren er nu niet meer zouden zijn

En ten slotte blijkt uit de brief dat Hemus niet meer geacht wordt in de werkgroep mee te doen, terwijl wij in het verleden bewezen hebben over belangrijke expertise te beschikken.

De laatste brief van het College, die ons vorige week vrijdag verraste, lijkt de deur weer op een kier te zetten. Het is tekenend voor de wijze waarop het proces de afgelopen jaren is verlopen: met horten en stoten. Het lijkt vaak of de waan van de dag regeert in het Stadhuis.

Wat willen we nu?

Niet zoveel, eigenlijk willen we één stapje terug in het proces. Verdergaan met het onderzoek naar de twee locaties. Wij vragen aan de gemeenteraad om in het vervolg van het locatieonderzoek alsnog de locatie MOB-complex, inmiddels ziekenhuisterrein, mee te laten nemen en Hemus een actieve inbreng te laten hebben.

Er worden nu locaties onderzocht, die al eerder afgevallen zijn. Zelf hebben we twijfels over de haalbaarheid van de locatie Stuw. Daarom willen we dat in het structuurplan Maatweg de locatie MOB mogelijk blijft. We verzoeken u daarom om bij de behandeling van het structuurplan over het stukje MOB-locatie geen beslissing te nemen, maar die uit te stellen totdat de resultaten van de gezamenlijke locatiestudie bekend zijn.

We vragen de raad om kaderstellend op te treden naar het College. Als we ecologisch WEL aan de voorwaarden voldoen, komt de gemeente dan niet vervolgens weer met planologisch, infrastructurele of financiële bezwaren? Wij geven al jaren aan wat we kunnen. Deze vervolgstudie moet de zaken voor eens en voor altijd duidelijk maken.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een vruchtbaar debat toe.

